

Beszéd A náci megszállókkal szembeni ellenállásban résztvevők előtt tisztelgő megemlékezésen; Budapest, Széna tér, 2016. május 9.

Meghatottan, de büszkén állunk most itt, amikor a huszadik századi magyar történelem egy tragikusan végződő és mégoly rövid, ám dicsőséges korszakáról emlékezünk meg. Magyarország 1944. márciusi megszállását követően számos hazafi és igaz demokrata küzdött azért, hogy hazánk megtalálja a kiutat a kettős nyomás, a náci Németország tényleges és a Szovjetunió várható megszállása alól. A Magyar Nemzeti Függetlenségi Front és az ennek keretében megalakuló Magyar Nemzeti Katonai Ellenállás résztvevői a független és demokratikus Magyarország megteremtéséért vállaltak súlyos kockázatokat. Az ellenállás tagjai kivétel nélkül életükkel vagy szabadságukkal fizettek helytállásukért. Megtiszteltetés, hogy ma együtt emlékezhetünk az ellenállási mozgalom köztünk lévő résztvevőivel. Fejet hajtok a már eltávozott és az itt lévő hősök előtt, mert az Önök önfeláldozó helytállása nélkül ma nem lehetnénk itt: Önök sokat tettek azért, hogy megvolt az eszmei és erkölcsi alapja, forrása a tizenhat esztendővel ezelőtti rendszerváltoztatásnak.

Igen, az Ellenállásban résztvevők hősök és demokraták voltak. Mindkét jelzőt elorozták tőlünk az elmúlt évtizedekben. A hős fogalmát lejáratták, a demokráciából pedig csúfot űztek. A mi szemünkben hősök a szabadságért és a nemzetért küzdő honfitársaink. A mi szemünkben demokraták azok, akik az ország függetlensége, a többpártrendszer és a társadalmi igazságosság mellett törtek-törnek lándzsát. Bajcsy-Zsilinszky Endre, Tartsay Vilmos százados, Nagy Jenő ezredes, Kiss János altábornagy, Messik János hadnagy, Széchenyi Pál zászlós, Almássy Pál alezredes és még sok más neves és kevésbé ismert katonatiszt és politikus személyes példájával bizonyította, hogy egy demokrata számára nincsen és nem lehet reménytelen helyzet. A reményt szívünkben hordozzuk, függetlenül az éppen aktuális politikai helyzettől. Az Ellenállásban sokféle világnézetű ember vett részt, s ők bizonyították azt is, hogy összefogás nélkül nem érhet el komoly eredményeket egy nemzet. És bár az ellenállók nem győzhettek akkor, küldetésük mégsem volt eredménytelen.

Az eredményt ma mindennél jobban látjuk: Magyarország független, szabad állam. Hősökre szükségünk van, az ő példájukból merítünk erőt, ők mutatnak nekünk utat, amikor saját problémáinkkal nézünk szembe. Tegyük helyre a dolgokat: Bajcsy-Zsilinszky és társai nem mindenki számára lehet hős, csak a demokraták számára. Nekünk, utánuk jövő nemzedékeknek kötelességünk, hogy őrkdjünk hőseink emléke fölött és megfontoljuk példájukat. A mai Magyarországot is a széthúzás jellemzi, s ebben a hangulatban nem tudjuk megoldani az előttünk tornyosuló feladatokat. Ahogy egy teljesen más és tragikus történelmi helyzetben a környezetükből kimagasló hősök megtalálták az összefogás alapjait, úgy keressük mi is a közös alapokat ahhoz, hogy építkezni tudjunk, hogy felszabadíthassuk magunkban és egymásban az építő energiákat. Ennyivel tartozunk az Ellenállási Mozgalom résztvevőinek, ennyivel tartozunk magunknak és az utánunk jövő nemzedékeknek.